

Observera att det kan förekomma fel i författningstexterna. Bilagor till författningarna saknas. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen.

SFS nr: **1971:807**

Departement/
myndighet: **Jordbruksdepartementet**

Rubrik: **Livsmedelsförordning (1971:807)**

Utfärdad: **1979-11-05**

Ändring införd: **t.o.m. SFS 2005:1042**

Omtryck: **SFS 1990:310**

Inledande bestämmelse

1 § Beteckningar i förordningen har samma betydelse som i livsmedelslagen (1971:511).

De EG-förordningar som kompletteras av livsmedelslagen anges i ett tillkännagivande av regeringen. Förordning (1998:1247).

Livsmedels beskaffenhet

2 § Fråga om godkännande av livsmedelstillsats enligt 6 § livsmedelslagen (1971:511) prövas av Livsmedelsverket. Tillsats får godkännas endast om den är av värde för konsumenterna eller av särskilda skäl behövs för livsmedlets hantering.

3 § har upphävts genom förordning (1993:1376).

4 § Livsmedelsverket meddelar föreskrifter om livsmedelstillsatser.

I fråga om berikningsmedel får föreskrivas att sådana medel får

användas endast efter tillstånd av Livsmedelsverket.

Om det finns särskilda skäl, får Livsmedelsverket i enskilda fall medge att en livsmedelstillsats används utan att den är godkänd enligt 6 § livsmedelslagen (1971:511). Förordning (1993:1376).

5 § Livsmedelsverket föreskriver livsmedelsstandard enligt 7 § livsmedelslagen (1971:511). Förordning (1991:172).

6 § Har upphävts genom förordning (1993:1376).

Hantering m.m.

7 § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./

Material för förpackning av livsmedel eller maskin, redskap, kärl eller annan utrustning för hantering av livsmedel får ej ha sådan beskaffenhet att genom dess användning fara uppkommer för att livsmedlet tillföres främmande ämne, förorenas eller blir otjänligt till människoföda.

8 § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./

Livsmedel får ej förvaras tillsammans med vara, ämne eller utrustning så att det därigenom kan utsättas för sådan menlig påverkan som avses i 7 §. Särskilt skall iakttas att livsmedel hålles väl avskilt från vara som är skadlig att förtära.

9 § Den som yrkesmässigt för in livsmedel i landet skall vara registrerad hos Livsmedelsverket.

Livsmedelsverket får meddela närmare föreskrifter om registreringskyldigheten och om undantag från denna skyldighet, om det finns särskilda skäl.

I fråga om hantering av oförtullat livsmedel gäller lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor m.m. Förordning (1995:813).

10 § Livsmedel får inte behandlas med joniserande strålning. Örtkryddor, kryddor och smagivande ingredienser av vegetabiliskt ursprung får dock på de villkor som Livsmedelsverket föreskriver behandlas med sådan strålning.

Ett livsmedel som har behandlats med joniserande strålning får föras in eller saluhållas i landet endast om behandlingen är tillåten här. Livsmedelsverket meddelar föreskrifter om ytterligare villkor för import av livsmedel från ett land som inte är medlem i Europeiska unionen.

Livsmedelsverket skall tillhandahålla Tullverket en förteckning över

1. slag av livsmedel som bestrålas utomlands,

2. länder där livsmedel bestrålas eller kan antas bestrålas.

Förordning (2000:695).

10 a § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./

Vid varmluftstorkning eller rostning av livsmedel skall luften värmas upp med indirekt teknik genom värmeväxling eller med elvärme.

Om det finns särskilda skäl, får Livsmedelsverket i det enskilda fallet eller genom föreskrifter medge undantag från första stycket.

Förordning (1989:462).

11 § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./

Mjölk eller mjölkprodukter som saluhålls som livsmedel eller används vid framställning eller beredning av livsmedel skall ha genomgått värmebehandling, om inte Livsmedelsverket i det enskilda fallet eller genom föreskrifter medger undantag.

Livsmedelsverket kan föreskriva värmebehandling även av andra livsmedel.

Värmebehandlingen skall ske enligt föreskrifter som

Livsmedelsverket meddelar. Förordning (1989:462).

12 § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./

Endast vatten som är tjänligt som dricksvatten eller är av motsvarande bakteriologiska och hygieniska beskaffenhet får användas vid rengöring, kylning eller annan hantering av livsmedel, om ej Livsmedelsverket medger annat. Detsamma gäller vid rengöring och annan skötsel av utrustning som användes vid livsmedelshantering eller av livsmedelslokal eller annat utrymme där livsmedel hanteras.

Första stycket äger motsvarande tillämpning i fråga om is.

13 § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./

Vid transport skall livsmedel vara inneslutet i förpackning eller på annat sätt skyddat mot menlig påverkan som avses i 7 §.

Om det behövs med hänsyn till livsmedlets beskaffenhet, dess förpackning eller transportens längd, skall transportmedel för livsmedlet ha slutet förvaringsutrymme och anordningar för frys-, kyl- eller värmeförvaring.

14 § Sådana nya livsmedel som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser³ får bara saluhållas här i landet om de släppts ut på den gemensamma marknaden i enlighet med förordningens bestämmelser. Förordning (1998:133).

15 § Om det behövs från hälsosynpunkt får Livsmedelsverket meddela föreskrifter om eller i enskilda fall besluta om särskilda villkor

för eller förbud mot användning av visst slag av förpackningsmaterial, ämne, utrustning eller transportmedel vid hantering av livsmedel. Förordning (1993:1376).

16 § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Livsmedel får inte utan särskilt tillstånd hanteras yrkesmässigt på annat ställe än i en livsmedelslokal. Detsamma gäller i fråga om saluhållande av livsmedel till allmänheten även om saluhållandet inte sker yrkesmässigt. Frågor om tillstånd prövas av den eller de kommunala nämnder som utövar tillsynen enligt livsmedelslagen (1971:511). Tillstånd får meddelas för en viss tid eller tills vidare.

Tillstånd fordras inte för transport av livsmedel eller för hanteringen i samband med sådan transport.

Livsmedelsverket får meddela föreskrifter som avviker från första stycket. Förordning (1991:1613).

16 § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Livsmedel får utan särskilt tillstånd hanteras på andra ställen än i en livsmedelslokal, om verksamheten är registrerad eller godkänd i enlighet med vad som följer av de EG-förordningar som kompletteras av livsmedelslagen (1971:511) eller av föreskrifter meddelade av Livsmedelsverket. Förordning (2005:1042).

17 § Livsmedelsverket meddelar föreskrifter enligt 3 § livsmedelslagen (1971:511). Förordning (1989:462).

18 § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./

Vid hantering av livsmedel på annat ställe än i livsmedelslokal skall iakttas den särskilda omsorg och varsamhet som krävs för att förebygga att livsmedlet utsätts för sådan menlig påverkan som avses i 7 §. Förordning (1981:1372).

19 § Livsmedelsverket får meddela ytterligare föreskrifter om hantering m.m. av livsmedel enligt 9-12 §§ livsmedelslagen (1971:511). Förordning (2000:695).

20 § Har upphävts genom förordning (1993:1376).

21 § Har upphävts genom förordning (1993:1376).

22 § Har upphävts genom förordning (1993:1376).

23 § Har upphävts genom förordning (1993:1376).

24 § Har upphävts genom förordning (1993:1376).

25 § Nötkött som kommer från ett djur som är fött, uppväxt och slaktat i Sverige skall vara märkt med dess ursprung.

Ytterligare föreskrifter om märkning av livsmedel meddelas av Livsmedelsverket. Förordning (2000:692).

26 § Föreskrifter enligt 15 § livsmedelslagen (1971:511) meddelas av Livsmedelsverket. Förordning (1993:1376).

Saluhållande

27 § Om det behövs från hälso- eller näringssynpunkt, får Livsmedelsverket föreskriva villkor för eller förbjuda saluhållande av varor som i fråga om utseende och användning liknar livsmedel av sedvanligt slag och som lätt kan förväxlas med sådana livsmedel. Förordning (2004:163).

28 § Livsmedelsverket meddelar föreskrifter om saluhållande av livsmedel för särskilda näringsändamål och av naturliga mineralvatten. Förordning (1993:1376).

Personhygien

29 § /Upphör att gälla U:2006-01-01 genom förordning (2005:1042)./
Var och en som sysslar med livsmedelshantering skall vårda sig om en god personlig hygien och även i övrigt iakttaga noggrann renlighet.

Har den som sysslar med livsmedelshantering anledning misstänka att han har sjukdom eller smitta, sår eller annan skada som kan göra livsmedel

som han hanterat otjänligt till människoföda, skall han snarast underrätta den som driver eller förestår verksamheten.

30 § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Den som driver verksamhet där livsmedel hanteras skall sörja för att hans arbetstagare får erforderliga anvisningar om personalhygien.

För att hindra menlig inverkan på livsmedel skall den som driver verksamheten tillhandahålla arbetstagarna ändamålsenliga skyddskläder. Förordning (1972:294).

30 § /Träder i kraft I:2006-01-01/

För att hindra menlig inverkan på livsmedel skall den som driver verksamhet där livsmedel hanteras tillhandahålla arbetstagaren ändamålsenliga livsmedel. Förordning (2005:1042).

31 § Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om skyldighet för den som skall syssla med livsmedelshantering att genom läkarintyg visa att han är fri från sjukdom eller smitta som genom livsmedel kan överföras på människor.

Läkarintyget skall utfärdas enligt formulär som Livsmedelsverket fastställer efter samråd med Socialstyrelsen. Förordning (1981:1372).

32 § Livsmedelsverket meddelar efter samråd med Socialstyrelsen föreskrifter om skyldighet för den som sysslar med livsmedelshantering

att genomgå läkarundersökning eller annan hälsokontroll.

Den som driver den verksamhet i vilken livsmedelshanteringen ingår skall föranstalta om och bekosta hälsokontrollen. Förordning (1985:803).

33 § Om det behövs av livsmedelshygieniska skäl, skall den som sysslar med livsmedelshandling på uppmaning av tillsynsmyndigheten genomgå läkarundersökning. Sådan undersökning bekostas av myndigheten om den inte skall ersättas enligt smittskyddslagen (2004:168). Förordning (2004:258).

34 § Livsmedelsverket meddelar ytterligare föreskrifter enligt 21 § andra stycket livsmedelslagen (1971:511). Avser föreskrift hälsokontroll av personal, skall verket samråda med Socialstyrelsen.

Livsmedelslokal m.m.

35 § Utrymmen i fordon skall anses som livsmedelslokal enligt 22 § första stycket livsmedelslagen (1971:511) endast om fordonet används vid beredning av livsmedel, vid saluhållande av livsmedel till allmänheten eller vid leverans av livsmedel till återförsäljare utan förhandsbeställning. Förordning (1983:423).

36 § Livsmedelslokal skall vara inredd på sådant sätt och skötas så att fara ej finns för att livsmedel i lokalen utsättes för sådan menlig påverkan som avses i 7 §.

I fråga om konstruktion och utformningen i övrigt av byggnad som inrymmer livsmedelslokal samt om bygglov finns bestämmelser i plan- och bygglagen (1987:10) och med stöd av nämnda lag meddelade föreskrifter. Förordning (1987:177).

37 § En livsmedelslokal får inte tas i bruk förrän lokalen med dess inredning blivit färdigställd och godkänd för sitt ändamål. Godkännandet skall inte avse sådant byggnadstekniskt förhållande som prövas i ärendet om bygglov och inte heller utrustningen i lokalen i andra fall än som avses i andra stycket. Godkännandet kan förenas med villkor.

Livsmedelsverket får föreskriva att en livsmedelslokal får godkännas bara om verksamheten och utrustningen i den anläggning som lokalen ingår i kan antas uppfylla de krav som verket föreskriver.

Livsmedelsverket får meddela föreskrifter som avviker från första stycket. Förordning (1993:1376).

38 § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Frågor om godkännande av livsmedelslokal prövas enligt följande, om inte något annat följer av andra stycket:

Typ av livsmedelslokal

Prövningsmyndighet

1. Slakterier och fristående

sanitetsslaktavdelningar Livsmedelsverket

2. Sådana styckningsanläggningar,
kyl- och fryshus för köttvaror,
köttproduktanläggningar och
anläggningar för malet kött som

inte är småskaliga Livsmedelsverket

3. Mjolk- och mjölkproduktanläggningar

som inte är småskaliga Livsmedelsverket

4. Fisk- och fiskgrossistanläggningar

som inte är småskaliga Livsmedelsverket

5. Äggpackerier som omfattas av rådets

förordning (EEG) nr 1907/90 av den

26 juni 1990 om vissa handelsnormer för ägg Livsmedelsverket

6. Äggproduktanläggningar Livsmedelsverket

7. Livsmedelslokaler i järnvägsvagnar,

luftfartyg och fabriksfartyg samt

kyltankbåtar för fisk Livsmedelsverket

8. Tillverkningsanläggningar för spritdrycker,

vin, aromatiserade viner, aromatiserade

drycker baserade på vin och aromatiserade

drinkar baserade på vinprodukter Livsmedelsverket

9. Exportkontrollerade anläggningar som avses

i kungörelsen (1974:271) om kontroll vid

utförsel av livsmedel Livsmedelsverket

10. Anläggningar för behandling av livsmedel

med joniserande strålning Livsmedelsverket

11. Skeppshandelslager, tullager, frilager

och anläggningar inom frizon i vilka det

förvaras livsmedel som från veterinärsynpunkt

inte är godkända för fri omsättning Livsmedelsverket

12. Andra livsmedelslokaler än de som anges

ovan En sådan kommunal

nämnd som utövar

tillsyn enligt

livsmedelslagen

(1971:511)

Om tillsynen över verksamheten i en livsmedelslokal med stöd av

24 b eller 24 d § livsmedelslagen (1971:511) flyttats över från

en kommunal nämnd till Livsmedelsverket, skall verket i

fortsättningen pröva frågor om godkännande av

livsmedelslokalen. Förordning (2005:418).

38 § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Frågor om godkännande och registrering av

livsmedelsanläggning prövas enligt följande, om inte något annat följer av andra stycket:

Typ av livsmedelslokal	Prövningsmyndighet
1. Slakterier och vilthanteringsanläggningar	Livsmedelsverket
2. Styckningsanläggningar och anläggningar för malet kött som producerar mer än 5 ton per vecka	Livsmedelsverket
3. Kyl- och fryshus, utom sådana som lagrar och omgrupperar köttvaror för distribution enbart inom detaljhandeln	Livsmedelsverket
4. Köttproduktanläggningar och köttberedningsanläggningar som producerar mer än 7,5 ton per vecka	Livsmedelsverket
5. Mjolk- och mjolkproduktanläggningar som producerar mjolkprodukter av mer än	Livsmedelsverket

2 000 000 liter mjölk om året

6. Fiskanläggningar som producerar mer än Livsmedelsverket

250 ton per år och fiskgrossistanläggningar

som hanterar mer än 500 ton om året

7. Äggpackerier som omfattas av rådets Livsmedelsverket

förordning (EEG) nr 1907/90 av den 26 juni

1990 om vissa handelsnormer för ägg

8. Äggproduktanläggningar Livsmedelsverket

9. Livsmedelslokaler i järnvägsvagnar, Livsmedelsverket

luftfartyg och fabriksfartyg samt

kyltankbåtar för fisk

10. Tillverkningsanläggningar för Livsmedelsverket

spritdrycker, vin, aromatiserade viner,

aromatiserade drycker baserade på vin

och aromatiserade drinkar baserade på

vinprodukter

11. Sådana livsmedelsanläggningar som drivs Livsmedelsverket

av det detaljhandelsbolag som avses i 5 kap.

2 § alkohollagen (1994:1738)

12. Exportkontrollerade anläggningar som Livsmedelsverket
avses i kungörelsen (1974:271) om kontroll
vid utförelse av livsmedel

13. Anläggningar för behandling av livsmedel Livsmedelsverket
med joniserande strålning

14. Skeppshandelslager, tullager, frilager Livsmedelsverket
och anläggningar inom frizon i vilka det
förvaras livsmedel som från veterinärsynpunkt
inte är godkända för fri omsättning

15. Anläggningar för dricksvattenförsörjning En sådan kommunal
nämnd som utövar
tillsyn enligt
livsmedelslagen
(1971:511)

16. Anläggningar för tillverkning av snus och En sådan kommunal
tuggtobak nämnd som utövar
tillsyn enligt
livsmedelslagen
(1971:511)

17. Andra livsmedelsanläggningar, inklusive En sådan kommunal
anläggningar för tillverkning av tillsatser, nämnd som utövar

aromer och processhjälpmedel samt tillsyn enligt
primärproducenter av livsmedel livsmedelslagen
(1971:511)

Om tillsynen över verksamheten i en anläggning med stöd av 46 §
femte stycket flyttas över från en kommunal nämnd till
Livsmedelsverket, skall verket i fortsättningen pröva frågor om
godkännande eller registrering av anläggningen.
Förordning (2005:1042).

39 § Har upphävts genom förordning (1981:1372).

40 § Har upphävts genom förordning (1989:1108).

41 § Ansökan om godkännande av livsmedelslokal skall göras skriftligen
hos den myndighet som prövar godkännandet. Förordning (1981:1372).

42 § Innan en livsmedelslokal med dess inredning eller verksamheten i
lokalen ändras väsentligt skall anmälan göras till den myndighet som
utövar tillsyn över verksamheten i lokalen. Förordning (1993:1376).

43 § Den som överlåter och den som övertar en livsmedelslokal skall
genast anmäla detta till den myndighet som utövar tillsyn över
verksamheten i lokalen. Förordning (1993:1376).

44 § Godkännande av livsmedelslokal får återkallas av den

myndighet som prövar godkännandet av lokalen

1. om lokalen inte längre uppfyller de krav som anges i 36 §

första stycket,

2. om verksamheten eller utrustningen i den anläggning som

lokalen ingår i inte uppfyller kraven i livsmedelslagen

(1971:511), i denna förordning eller i föreskrifter som har

meddelats med stöd av förordningen,

3. om den i lokalen bedrivna verksamheten har upphört eller

ändrats väsentligt,

4. om lokalen eller dess inredning ändrats väsentligt,

5. om villkor som meddelats vid godkännandet inte följs.

Förordning (2001:747).

44 a § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Den myndighet som prövar godkännande av en anläggning

prövar även frågor om återkallande eller tillfälligt upphävande

av godkännande i enlighet med bestämmelserna i

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av

den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser

för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av

animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd. Förordning (2005:1042).

45 § Livsmedelsverket meddelar ytterligare föreskrifter enligt 22 § tredje stycket livsmedelslagen (1971:511).

Tillsyn

46 § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Den myndighet som prövar godkännandet av den livsmedelslokal som ingår i en anläggning utövar tillsyn över verksamheten i anläggningen.

Livsmedelsverket utövar tillsyn över den livsmedelshantering som bedrivs av det detaljhandelsbolag som avses i 5 kap. 2 § alkohollagen (1994:1738).

I fråga om tillsyn över livsmedelshantering i skeppshandelslager, tullager, frilager och frizon som avses i 38 § 11 finns bestämmelser i förordningen (2000:269) om kontroll av livsmedel som importeras från tredje land.

Livsmedelsverket får, i fall som avses i första och andra

stycket, efter samråd med den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet, i det enskilda fallet besluta att tillsynen över en viss verksamhet skall flyttas över från verket till nämnden.

Förordning (2005:418).

46 § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Den myndighet som prövar godkännandet av en anläggning eller registrerar anläggningen utövar tillsyn över verksamheten i anläggningen.

I fråga om tillsyn över livsmedelshantering i skeppshandelslager, tullager, frilager och frizon som avses i 38 § 13 finns bestämmelser i förordningen (2000:269) om kontroll av livsmedel som importeras från tredje land.

Livsmedelsverket får, i fall som avses i första och andra stycket, efter samråd med den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet, i det enskilda fallet besluta att tillsynen över en viss verksamhet skall flyttas över från verket till nämnden.

Förordning (2005:1042).

46 a § Livsmedelsverket skall utföra de inspektioner som behövs för att övervaka att Sverige på livsmedelsområdet fullgör de förpliktelser som föranleds av Sveriges medlemskap i

Europeiska unionen.

Livsmedelsverket skall utföra de uppgifter som enligt avdelning II avsnitt II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/974 ankommer på en behörig myndighet eller, enligt artikel 18 i förordningen, en medlemsstat.

Den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet inom kommunen skall utföra de uppgifter som enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 ankommer på ett oberoende kontrollorgan. Vid de anläggningar som står under Livsmedelsverkets direkta tillsyn skall dock dessa uppgifter utföras av verket. Förordning (2000:692).

47 § Inom Försvarsmakten har generalläkaren de uppgifter som en tillsynsmyndighet annars har. Förordning (1994:1092).

48 § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Tillsynsmyndigheten skall fortlöpande ta de prov och göra de undersökningar som fordras för tillsynen med hänsyn till livsmedelshanteringen inom myndighetens ansvarsområde.

Det åligger länsstyrelsen och en sådan kommunal nämnd som utövar tillsyn enligt livsmedelslagen (1971:511) att biträda vid särskild provtagning och undersökning som Livsmedelsverket bestämmer.

Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om hur tillsynen skall bedrivas och om undersökning och annan kontroll som behövs för att livsmedelslagen och de EG-förordningar som kompletteras av lagen skall följas. Livsmedelsverket får också meddela föreskrifter om skyldighet för övriga tillsynsmyndigheter att underrätta Livsmedelsverket om den tillsynsverksamhet som bedrivs och resultaten av verksamheten.

48 § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Det åligger länsstyrelsen och en sådan kommunal nämnd som utövar tillsyn enligt livsmedelslagen (1971:511) att biträda vid särskild provtagning och undersökning som Livsmedelsverket bestämmer.

Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om hur tillsynen skall bedrivas och om undersökning och annan kontroll som behövs för att livsmedelslagen och de EG-förordningar som kompletteras av lagen skall följas. Livsmedelsverket får också meddela föreskrifter om skyldighet för övriga tillsynsmyndigheter att underrätta Livsmedelsverket om den tillsynsverksamhet som bedrivs och resultaten av verksamheten.

Förordning (2005:1042).

49 § För kontrollen av kött får Livsmedelsverket meddela föreskrifter om

1. köttbesiktning,
2. åtgärder som har samband med köttbesiktning,
3. uppgiftsskyldighet för den som lämnar djur till slakt.

Sådana föreskrifter får meddelas för kött från olika djurslag i den utsträckning de behövs från hälso- eller näringssynpunkt.

Förordning (1990:310).

49 a § Livsmedelsverket får föreskriva vad som skall göras med kött som tagits om hand i samband med slakt med stöd av 27 § första stycket livsmedelslagen (1971:511). Förordning (1990:310).

49 b § Innehavare av ett kontrollslakteri skall betala avgifter till Livsmedelsverket för den kontroll som utförs av verket. Avgifterna bestäms av Livsmedelsverket efter samråd med Ekonomistyrningsverket. Förordning (1998:447).

50 § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Laboratorier som utför undersökningar av prov på dricksvatten och

övriga livsmedel skall vara ackrediterade av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll.

Om det finns särskilda skäl för att prövningen av sådana laboratorier skall ske på annat sätt, får Livsmedelsverket i föreskrifter bestämma att laboratorierna i stället skall godkännas av verket.

Om det behövs, får Livsmedelsverket meddela föreskrifter om särskilda krav för ackreditering av sådana laboratorier som utför undersökningar av prov på dricksvatten och övriga livsmedel. Livsmedelsverket får också meddela föreskrifter om vilka krav som skall ställas på laboratorier som verket skall godkänna. Förordning (1995:197).

50 § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Laboratorier som utför undersökningar av livsmedel skall, i den utsträckning som följer av artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004, vara ackrediterade av SWEDAC eller annat likvärdigt ackrediteringsorgan.

Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om att även sådana laboratorier som inte omfattas av krav på ackreditering enligt första stycket skall vara ackrediterade eller att de skall godkännas av verket. Livsmedelsverket får även meddela föreskrifter om vilka krav som skall ställas på laboratorier som verket skall godkänna. Förordning (2005:1042).

51 § Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll har tillsyn över ackrediterade laboratorier enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Livsmedelsverket har tillsyn över de laboratorier som verket har godkänt.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll och Livsmedelsverket skall samråda i frågor om tillsyn över livsmedelslaboratorier och i frågor om föreskrifter för sådana laboratorier. Förordning (1995:197).

52 § Om det behövs från allmän hälsosynpunkt och om Livsmedelsverket begär det, skall innehavaren av eller föreståndaren för en verksamhet där livsmedel hanteras eller ett laboratorium anmäla när sjukdomsalstrande bakterier eller främmande ämnen har iakttagits vid undersökning av livsmedel och andra tillsynsprov. Sådan anmälan skall göras till Livsmedelsverket och Smittskyddsinstitutet.

En läkare eller veterinär som finner grundad anledning att anta att matförgiftning orsakats av att livsmedel vid yrkesmässig hantering förorenats av sjukdomsalstrande bakterier eller något främmande ämne skall anmäla detta till länsstyrelsen, smittskyddsläkaren och den eller de kommunala nämnder som utövar tillsyn enligt livsmedelslagen (1971:511). Detta gäller dock inte om anmälan skall göras enligt smittskyddslagen (2004:168).

En läkare som finner grundad anledning att anta att en person som yrkesmässigt hanterat oförpackade livsmedel har sjukdom, smitta, sår eller annan skada som kan göra livsmedel som han hanterat otjänligt till människoföda skall anmäla detta till den eller de kommunala nämnder som utövar tillsyn enligt livsmedelslagen i den kommun där hanteringen sker samt till smittskyddsläkaren. Anmälan skall innehålla uppgift om personens namn och arbetsplats.

Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta smittskyddsläkaren om iakttagelser som kan vara av betydelse för smittskyddet för människor. Förordning (2004:258).

53 § Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om att den som hanterat livsmedel skall utöva tillsyn över verksamheten (egentillsyn) och om program som närmare reglerar hur kontrollen skall utövas (kontrollprogram). Förordning (2001:747).

53 a § Om ägg för konsumtion eller kött av nöt, svin eller fjäderfä förs in från ett land som är medlem i Europeiska unionen utan handlingar som visar att äggen kommer från en besättning med godkänt kontrollprogram för salmonella eller att salmonella inte har påvisats i köttet, skall anmälan utan dröjsmål göras till tillsynsmyndigheten av den som första gången tar hand om äggen eller köttet. Anmälan behöver inte

göras om äggen skall användas vid tillverkning av äggprodukter eller om kött av nötkreatur eller svin skall användas som råvara vid tillverkning av värmebehandlade köttprodukter.

Kostnaderna för den provtagning och undersökning som föranleds av anmälan skall ersättas av den hos vilken provtagningen och undersökningen utförs. Förordning (1997:48).

53 b § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Om salmonella påvisas vid undersökning av kött i egentillsynen, skall detta utan dröjsmål anmälas till tillsynsmyndigheten. Om tillsynsmyndigheten är en kommunal nämnd som utövar tillsyn enligt livsmedelslagen (1971:511), skall nämnden snarast underrätta Livsmedelsverket om att salmonella har påvisats. Förordning (1995:813).

53 b § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Om salmonella påvisas vid undersökning av livsmedel i egentillsynen, skall detta utan dröjsmål anmälas till tillsynsmyndigheten. Om tillsynsmyndigheten är en kommunal nämnd som utövar tillsyn enligt livsmedelslagen (1971:511), skall nämnden snarast underrätta Livsmedelsverket om att salmonella har påvisats. Förordning (2005:1042).

53 c § De kostnader som uppkommer för en tillsynsmyndighet till

följd av åtgärder enligt 27 § livsmedelslagen (1971:511) skall ersättas av den som var ägare till livsmedlen när dessa togs om hand. Förordning (1995:813).

Behörig myndighet

53 d § /Upphör att gälla U:2006-01-01/

Livsmedelsverket skall utföra de uppgifter som enligt de EG-förordningar som kompletteras av livsmedelslagen (1971:511) ankommer på en behörig myndighet.

Verket skall också utföra

1. den uppgift som enligt artikel 4 i rådets förordning 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ankommer på en medlemsstat,
2. de uppgifter som enligt artikel 5.2 i rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker ankommer på den behöriga myndigheten,
3. de uppgifter som enligt artikel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr

1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter ankommer på en medlemsstat.

Livsmedelsverket skall svara för godkännande av sådana tävlingar som avses i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002. Förordning (2004:135).

53 d § /Träder i kraft I:2006-01-01/

Livsmedelsverket skall utföra de uppgifter som enligt de EG-förordningar som kompletteras av livsmedelslagen (1971:511) ankommer på en behörig myndighet, om inte regeringen beslutar något annat.

Livsmedelsverket skall också utföra

1. den uppgift som enligt artikel 4 i rådets förordning 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ankommer på en medlemsstat,

2. de uppgifter som enligt artikel 5.2 i rådets direktiv 91/492/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av hygienkrav för produktion och utsläppande på marknaden av levande tvåskaliga mollusker ankommer på den behöriga myndigheten,

3. de uppgifter som enligt artikel 21 i kommissionens

förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter ankommer på en medlemsstat.

Livsmedelsverket skall svara för godkännande av sådana tävlingar som avses i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002. Förordning (2005:1042).

Övriga bestämmelser

54 § Frågor om undantag enligt 4 § livsmedelslagen (1971:511) prövas av Livsmedelsverket eller såvitt gäller försvarsmakten av generalläkaren i samråd med livsmedelsverket. Förordning (1994:1092).

55 § Livsmedelsverket får meddela föreskrifter till komplettering av de EG-förordningar som helt eller delvis faller inom livsmedelslagens (1971:511) tillämpningsområde.

Närmare föreskrifter för verkställighet av livsmedelslagen och denna förordning meddelas av Livsmedelsverket.

Föreskrifter som avses i andra stycket meddelas dock

1. i fråga om lagens tillämpning på försvarsmakten av generalläkaren efter samråd med Livsmedelsverket,

2. i fråga om anmälningsskyldighet enligt 52 § andra stycket av Socialstyrelsen efter samråd med Livsmedelsverket.

Statens jordbruksverk får i det enskilda fallet medge undantag från 1 § förordningen (1956:413) om klassificering av kött. Förordning (1998:133).

56 § Föreskrift, som meddelas enligt denna förordning och som uppenbarligen har väsentlig ekonomisk betydelse eller på annat sätt är av större vikt, skall fastställas av regeringen. Förordning (1981:1372).

57 § Beslut av en kommunal nämnd enligt denna förordning får överklagas hos länsstyrelsen. Förordning (1998:1105).

58 § Bestämmelser om hur beslut som Livsmedelsverket meddelat enligt denna förordning överklagas, finns i livsmedelslagen (1971:511).

Beslut som generalläkaren har meddelat enligt denna förordning och som inte är beslut i särskilt fall får överklagas hos regeringen. Detsamma gäller om beslut som Socialstyrelsen meddelat enligt denna förordning. För att tillvarata konsumentintresset inom livsmedelsområdet får en central arbetstagarorganisation enligt lagen (1976:580) om

medbestämmande i arbetslivet eller motsvarande sammanslutning
på arbetsgivarsidan överklaga beslut som avses i detta stycke.

I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om
överklagande hos allmän förvaltningsdomstol.

Förordning (1998:1105).

Övergångsbestämmelser

1971:807

1. Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1972.

2. Genom kungörelsen upphäves

kungörelsen (1928:352) angående införsel till riket av idisslande djur
och svin,

mejeristadgan (1936:174),

kungörelsen (1937:746) angående märkning av kärl, vari surströmming
saluföres, m.m.

kungörelsen (1942:91) med vissa bestämmelser angående handeln med
mjölk,

kungörelsen (1942:328) angående förfarandet vid pastörisering av mjölk och grädde m.m.,

kungörelsen (1947:207) om överflyttande av vissa medicinalstyrelsen givna uppdrag och befogenheter å veterinärstyrelsen,

kungörelsen (1949:444) angående beredning och inläggning m.m. av salt strömming, avsedd för försäljning inom riket,

kungörelsen (1950:610) om skyldighet att anmäla vissa kylanläggningar, livsmedelsstadgan (1951:824),

förordningen (1951:830) om införsel och utförsel av margarinvaror samt om kontroll över tillverkningen av dessa varor,

brevet (1952:402) till samtliga länsstyrelser angående fastställelse av normallivsmedelsordning enligt livsmedelsstadgan den 21 december 1951 (nr 824),

reglementet (1953:506) för hushållningssällskapens veterinärbakteriologiska laboratorier.

3. Godkännande av livsmedelslokal som meddelats enligt äldre bestämmelser anses som godkännande enligt 38--40 §§ denna kungörelse.

4. Livsmedelsverket och försvarets sjukvårdsstyrelse får föreskriva de

avvikelser från denna kungörelse som behövs med hänsyn till kungörelsens ikraftträdande.

1981:1372

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1982. Vad som enligt 22 och 23 §§ i dess förutvarande lydelse föreskrivs om hållbarhetsmärkning skall dock gälla intill dess märkningsskyldighet föreligger enligt bestämmelser som Livsmedelsverket meddelar med stöd av 23 § i dess nya lydelse,

En besiktningmans godkännande av livsmedelslokal gäller fortfarande. Ett sådant godkännande anses vid tillämpning av 42--44 §§ meddelat av hälsovårdsnämnden.

1990:310

Denna förordning träder i kraft, i fråga om 21 § den 1 januari 1992, och i övrigt den 1 juli 1990.

Kommuner som vid ikraftträdandet inte omfattas av slakteritvång enligt äldre bestämmelser skall se till att köttbesiktningebyrå finns att tillgå intill utgången av juni 1993. Om besiktningen kan utföras på annat sätt får kommunen avveckla köttbesiktningebyrån före detta datum.

Kommunen skall betala lön och annan ersättning till besiktningsveterinärer och annan personal som behövs för besiktningen vid byrån.

Livsmedelsverket meddelar de ytterligare föreskrifter som enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (1989:461) om ändring i livsmedelslagen (1971:511) kan behövas i fråga om skyldigheter för kommunen att vidta nödvändiga åtgärder i den verksamhet som bedrivs vid köttbesiktningsbyrån.

1991:172

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1991. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om överklagande av beslut som har meddelats före den 1 juli 1991.

1994:56

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1994.

Livsmedelsverket får meddela föreskrifter om de avvikelser från 50 § första stycket som kan behövas övergångsvis.

1995:1666

Denna förordning träder i kraft den 15 januari 1996 och skall gälla till utgången av år 1996.

1996:299

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1996. Beslut som har meddelats före ikraftträdandet överklagas enligt äldre bestämmelser.

2004:258

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för kostnader som har uppkommit före ikraftträdandet.